

AUDENTES ERAKOOL

Veebruarikuu uued raamatud

Lasteraamatud

AINO PERVIK „TÄHENÄRIJA JA KRIKSADULL“ (2015)

Lugu sellest, kuidas raamatute lugemine Tähenärija peast segi ajas ja kuidas Kriksadull seepärast hirmu pidi tundma. Tähenärija ja Kriksadull on mõnes mõttes imelikud tüübid: vahel on nad päris pisikesed, vahel aga suured nagu sina ja mina. Täpselt nii, nagu parajasti jutt jookseb. See tuleb sellest, et nad on olemas üksnes ettekujutuses. Ise nad seda tähele ei pane, nad on niiviisi harjunud.

Muuseas, selle raamatu lugemisel ei teeks üldse paha, kui sa oleksid enne kuulnud muinasjutte Punamütsikesest ja kurjast hundist ning Hansukesest ja Gretekesest.

MARTIN BALTSCHHEIT „JÄNESE KULD“ (2015)

Jänes on kogu elu kõiki ja kõike kartnud, pole julgenud kuhugi minna ega midagi teha. Seetõttu jääb temast pärast surma maha suur kirstutäis kulda ja testament, millega ta pärandab kogu oma varanduse metsa kõige suuremale jänespüksile. Seda tiitlit ja kullakirstu ihaldavad endale kõik linnud, loomad ja putukad ...

Martin Baltscheit on nüüdisaegse saksa lastekirjanduse üks produktiivsemaid autoreid, kelle looming on pärjatud rohkete auhindadega ning kelle raamatute põhjal on valminud etendusi, joonisfilme, kuuldemänge ja kaks ooperit. Koostöös kunstnik Christine Schwarziga ilmunud „Jänese kuld“ on tema loominguga üks väljapaistvamaid ja kiidetumaid saavutusi.

Suurtele

JANIKA VAIKJÄRV „MINU KILIMANJARO. IGAÜHE EVEREST“ (2016)

Kui ma järjekordselt seljakotti pakin, küsib õde: „Kuidas sa ei ole siiani aru saanud, kui raske ja kurnav see on? Miks sa jälle lähed?“ Kilimanjarol algab teekond, rännak endasse. Me läheme järjest kõrgemale liikudes lukku, kuid hetked, mil end avame, on ausamast ausamad. Mõtted tulevad ja lähevad, kuni pea on tühi ja võimust võtab eriline enesega olemise tunne. Energialaeng on imeline.

Aafrika katusel käib igal aastal kuni 80 000 inimest. Ega seda mäge ilmaasjata igaühe Everestiks kutsuta! Kõigil matkajatel on oma lugu, kuid eesmärk on üks – 5895 meetri kõrgune Uhuru Peak, tõlkes Vabaduse tipp.

Tõus Kilimanjaro kliimavööndites meenutab mulle Eesti aastaegade vaheldumist. Peale selle saab enne või pärast matka nautida Tansaania eluolu – külastada põlisrahvaid, seigelda savannisügavustes või jälgida võrtsidehõngulisi päikeseloojanguid Sansibari randadel. Ma olen ennast sinna vahel liiga kauaks unustanud ...

AUDENTES ERAKOOL

KAIA-KAIRE HUNT „MINU NEPAAL“ (2009)

Ma ei tahtnud elada elu, mis on ette kirjutatud: käia koolis, saada haridus, minna tööle, abielluda, osta maja, saada lapsed, võtta koduloom, puhata mõnes kuurortis, külastada vahel harva sõpru, käia töö... ja õhtuti, väsinuna päevategemistest mõtelda, kas see oligi nüüd see elu, mida tahtsin. Otsustasin, et loon endale elu, kuhu ei kuulu kunagi sõnad „sooviksin, et ma oleksin ka teinud...“ Ma teadsin, et kusagil meie sees on paik, kus suur igavesti püsiv rahu ja õnnetunne ei sõltu mitte millestki peale meie endi poolt loodu. Mina leidsin selle Nepaalis elades, kohtudes oluliste inimeste ja õpetajatega, nautides igal hommikul müstiliselt ilusat Himaalaja mäefronti ning töötades vabatahtlikuna kohalikus lastekodus. Avastasin jooga, ajurveda, tiibeti meditsiini ja põneva ringide teooria. Ja kui keegi küsib minult, et mida sa teeksid teisiti, kui sul oleks elada üksainus aasta, siis ma ei muudaks midagi ega hakkaks kuidagi teistmoodi elama.

Elulooraamat

GUNNAR PRESS „JÄÄMURDJA. ANTS ANTON“ (2015)

Eesti XX sajandi saja suurkuju nimekirja koostati kaua ja hoolega. Esiletõstetute sekka, tähestiku järgi poetess Betti Alveri ja keeleteadlane Paul Ariste vahele, mahtus üks talisportlane – Ants Antson, meie esimene ja uue aastatuhandeni ainus taliolümpiavõitja.

Eestil on ammu ajast olnud maailmatasemel kahevõistlejaid ja sinnakanti küündinud murdmaasuusatajaid, kuid kõrgeimale aujärjele tõusis kiiruisutaja! Lisaks tuli sõja jalus, aina pommitatava Beckeri sadama kõrval kasvanud Antson Euroopa absoluutseks meistriks ja kuulutati 1964. aasta maailma parimaks kiiruisutajaks. 1500 meetri sõit Innsbrucki olümpial kujunes meie esimeseks suureks telespordisündmuseks. 6. veebruaril 1964 peatus tehasetsehhides töö, koolid kogusid õpilased aulasse teleri ette ja Estonia teater katkestas „Minu veetleva leedi“ proovi. Võidule järgnenud pidu oli üldrahvalik.

Nõukogude Eesti marionettvalitsejad patsutasid Antsonit õlale, trummeldasid iseendi rinnale, kallasid partei keskkomitees vägijoogi välja ja töötasid, et pärast sellist triumfi saab Eesti kindlasti korraliku uisuraja. Tuhkagi!

Antson jäi sporditippu aastateks, pakkudes muudki kõneainet. Polnud vist abielupaari, kellele kuuekümnendate teisel poolel oleks vaadatud järele sama põnevil pilguga kui näitlejatar Eve Kivile ja uisutaja Antsonile.

Kohe pärast Eesti iseseisvuse taastamist, 1992. aastal toimusid Albertville'is talimängud. Avapeol astus sportlaste ees Ants Antson, sinimustvalge tugevates kätes. Nii naasis Eesti olümpiaperre. Romaanile lisab väärtust ja võrtsi mitte ainult basseinis toimuv, vaid ka pilguheit 1970. aastate lõpu Moskva üliõpilas- ja kultuuriellu, eriti kohtumine maailmakuulsa Taganka teatri peanäitejuhi Juri Ljubimoviga, kellest romaani autoril valmis diplomitööna dokumentaalfilm. Mait Riisman on lõpetanud 1982. aastal Moskva Riikliku Ülikooli ajakirjandusteaduskonna televisiooni eriala.

AUDENTES ERAKOOL

Teadmiskirjandus

MARI-MALL FELDSCHMIDT, KERSTI TÜRK „ÕHINAPÕHINE KOOL. KUJUNDAVA JA SISEHINDAMISE KÄSIRAAMAT“ (2013)

See raamat on õpetajatele ja koolijuhtidele abiks, näidates võimalusi, kuidas kujundava hindamisega toetada õppija vastutustunnet ja õpiõhinat nõnda, et sellest tunneksid rõõmu nii õppija kui ka õpetaja.

Kirjeldatakse isehindamissüsteemi, mis toetab iseseisva õppija kujunemist, õpetajate motivatsiooni ning õhina põhise õpetamise rakendumist ja arengut koolis.

Täendusrikast õppimist ja õpetamist kogevad inimesed aitavad kaasa elamisväärsema maailma kujunemisele.

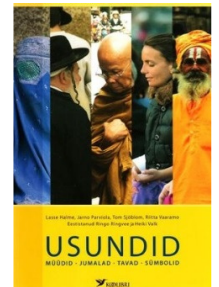
Kujundava ja isehindamise toel saab muuta kooli tähenduslikumaks, tulemuslikumaks, läbipaistvamaks. Vastutuse, valmisoleku ja julguse muutumiseks peab võtma igaüks ise.

USUNDID. MÜÜDID. JUMALAD. TAVAD. SÜMBOLID (2010)

Õpik käsitleb usundeid kui nähtusi. Usundeid uuritakse teaduslikust aspektist. Õpikus tutvustatakse suuri maailmausundeid, etnilisi usundeid ning tänapäeva religioosseid nähtusi. Aken usundite maailma avatakse läbi kristluse. Suurtest religioonidest käsitletakse veel mh islamit, judaismi, hinduismi ja budismi.

Raamat annab õpilasele vahendeid religioosse mõtlemise arendamiseks. Eesmärgiks on tugevdada oma kultuuriidentiteeti ning avardada silmaringi tundmatute religioonide ja kultuuride koha pealt. Õpik on tõlgitud soome keelest ja täiendatud Eesti ainesega. Soome koolides kasutatakse seda õpikut põhikooli religiooniõpetuse- ja maailmavaateõppe kursuses.

OLIVER KALDA, EPP MOKS EPP, JAANUS REMM „EESTI IMETAJAD“ (2015)

Kuigi loomi on väga mitmesuguseid ja enamik neist kuulub selgrootute hulka, seostub sõna loom suuremale osale inimestest siiski imetajatega – püsisoojaste loomadega, kes toidavad oma järglasi piimaga. Selles pole midagi üllatavalt, sest imetajad on silmatorkavad juba oma välimuse poolest ja nendega oleme seotud olnud väga pikka aega alates ajast, mil meie suhteid määras see, kas nemad said saagiks meile või vastupidi – meie neile.

Käesolev raamat annab tänapäevase ülevaate Eesti loomastiku kujunemisest, imetajaliikide süstemaatikast ja bioloogia iseärasustest Eestis ja Euroopas. Käsitlemist leiavad liigid, kes elavad või keda on kohatud Eestis alates 20. sajandist, lisaks on välja toodud liigid, kelle levila võiks Eestisse laieneda. Iga liik on illustreeritud fotoga ja lisatud on ka levikukaardid.

